

алкото лисиче.

Въ единъ трапъ срѣдъ гората имало издѣлбана дупка. Въ нея живѣяла една лисица съ малкитѣ си лисичета. Майката силно обичала своитѣ дѣца; всѣки день тичала изъ гората да имъ дири храна и слѣдъ като ги нахрани, милвала ги и играяла съ тѣхъ.

Веднажъ ловци нападнали лисината дупка, разровили я, изгонили лисицата и я насѣскали на кучетата. Кучетата я подгонили на далечъ отъ дупката ѝ, а ловцитѣ избили малкитѣ ѝ лисичета. Само единъ отъ ловцитѣ взелъ съ себе си едно отъ лисичетата живо и го отнесълъ дома си.

Тамъ той го свързалъ съ синджиръ вѣнъ на двора, далъ му да яде; но то стояло умислено, безъ да се допре до храната, и тихо си скимтѣло.

Настава нощъ. Изведнажъ ловецъ чува шумъ на двора; нѣщо черно се прѣмѣта прѣзъ оградата, лисичето радостно заскимтѣва, послѣ замлѣква и се чува, като че нѣкой пили желѣзо.

Ловецътъ се приближава до прозореца и вижда, че край лисичето лежи една голѣма лисица. Това било майката, която дошла да види своя синъ и да го накърми съ своето млѣ-

ко. Лисичето лежало при майка си и тихо и радостно си сучело, а майката гризѣла синджира, за да спаси дѣтето си, но не можела да прѣгризе.